Afgiftekantoor 3000 LEUVEN 1
Erkenningsnummer P708430

bpost

PB PP | B-22444
BELGIE(N) - BELGIQUE

V.U.: P. Coosemans | Schoolbergenstraat 165, 3010 Kessel-Lo

DE WINGERD

WOONZORGNET - DIJLELAND

volg op Facebook & Instagram

30 ste jaargang

Driemaandelijkse huiskrant van het woonzorgcentrum

¤ Kleinschalige groepswoningen voor personen met (jong)dementie
¤ Zorgflats voor echtparen
¤ Centra voor Dagverzorging & Kortverblijf
¤ Lokaal Dienstencentrum Wijnveld
¤ Expertisecentrum Dementie Vlaams Brabant — MEMO

In deze editie:

Edito: gelijk loon voor gelijk werk	1
Zorginnovatie	2
Kracht van burgerparticipatie	3
Zorgen voor jezelf	3
Column van Jan Hautekiet	4
Poëzie	4
Preekstoel	5
Online familieraden	5
30 jaar vrijwilligersredactie	6
MEMOrabel	7
In Beeld	8
Personeels- en Bewonersnieuws	8
Colofon	8

Lichtpuntje aan een donkere hemel?

Dankjewel aan alle familieleden voor het vertrouwen en de steun in onze strijd voor correcte arbeidsvoorwaarden. Ondertussen maakte de Vlaamse regering bekend dat ze tot een akkoord gekomen is om enerzijds de koopkracht van het personeel in de zorg- en welzijnssector te verhogen en anderzijds worden er meer middelen vrijgemaakt om extra personeel aan te werven. We wachten verdere details af om de effecten voor De Wingerd in te schatten.

Jaarlijks 1,1 miljard euro extra voor de zorgsector

Door de verregaande versnippering van bevoegdheden dreigden onze zorg- en verpleegkundigen uit de boot te vallen omdat de federale regering premies beloofde en een loonakkoord sloot met de sector, maar de Vlaamse regering (nog) niet.

Sinds het begin van de coronacrisis namen de opeenvolgende Belgische regeringen ingrijpende beslissingen. Ruim 400 miljoen uit het zorgpersoneelsfonds zal ingezet worden om extra medewerkers aan te werven in de algemene en psychiatrische ziekenhuizen. Er komen consumptiecheques voor het zorgpersoneel in die instellingen.

De sociale partners en federale overheid sloten een historisch sociaal akkoord waarbij men 600 miljoen vrijmaakt voor een structurele loonsverhoging en betere werkomstandigheden. En daar kwam nog eens een pakket van 200 miljoen euro bovenop, waarmee het ziekenhuispersoneel een bijkomende eindejaarspremie zal krijgen als compensatie voor hun bijzondere inspanningen in deze moeilijke tijd.

Er steeg in de Vlaamse zorgsector al snel een digitale wolk op van protest, meteen ook de verklaring voor de opmerkelijke en zwarte voorpagina. **Margot Cloet** (Zorgnet-ICURO) verwoordde het zo: "*Iedereen weet dat de personeelsnorm in de ouderenzorg veel te laag is, en nu komt daar nog eens een discriminatie in verloning en crisispremies bovenop. Je zou voor minder gedemotiveerd raken. Vlaanderen moet dit rechtzetten. Daarvoor is een forse budgetverhoging nodig. Maar dit is ook een forse crisis.*"

Als dezelfde afspraken niet voor iedereen gelden, vinden wij géén collega's meer op de arbeidsmarkt

Het spreekt voor zich dat Woonzorgnet-Dijleland met meer dan 450 werknemers mee aan de kar trekt voor gelijk loon en gelijke arbeidsvoorwaarden, voor iedereen die in de zorg werkt. Onze medewerkers horen evenveel te verdienen als hun collega's in de hospitalen. Hun deskundigheid is evenwaardig en het zijn stuk voor stuk experten in hun vak.

Begin juli startte minister **Wouter Beke** (CD&V) sociaal overleg op om in navolging van de federale overheid tot een sociaal akkoord te komen voor het personeel in de Vlaamse zorgsectoren. Maandenlang leek dat dossier niet vooruit te willen komen, tot er vlak voor het ter perse gaan van deze krant onverwacht toch nog schot kwam in de zaak. Het (voor-)akkoord waarmee de Vlaamse regering op 24 november uitpakte, klonk veelbelovend. Een lichtpuntje aan een heel erg donkere hemel, zelfs de vakbonden reageerden na het nachtelijk overleg positief. Wij blijven voorzichtig en maken de rekening pas wanneer alles is becijferd en het nieuwe akkoord effectief wordt uitgevoerd.

Minister-president **Jan Jambon** (N-VA) spreekt over ongezien veel geld dat voor de zorg- en welzijnssectoren in Vlaanderen wordt vrijgemaakt. Er komt vanaf januari 2021 dus 577 miljoen extra, boven op de 525 miljoen euro die eerder al was voorzien. Met een snelle koopkrachtverhoging voor het personeel drukt de Vlaamse regering naar eigen zeggen haar waardering uit voor iedereen die zich al maanden uit de naad heeft gewerkt en dat nog een hele poos zal moeten doen. Woonzorgnet-Dijleland heeft daarop trouwens niet gewacht en met eigen middelen voor alle medewerkers een consumptiecheque gefinancierd.

De meeste verpleeg- en zorgkundigen zullen in onze woonzorgcentra straks wellicht evenveel verdienen als in de ziekenhuizen. Bijna. Want als het IF-IC systeem voor iedereen die al aan de slag was in de zorg gaat gelden, zal die beloofde 6% loonsverhoging toch niet op elk loonstrookje zichtbaar zijn. En over de coronapremies van de Belgische regering wordt noch door de Vlaamse ministers, noch door de vakbonden met een woord gerept. Een lichtpuntje dus, maar zelfs met extra middelen voor meer handen aan het bed geraken de vacatures niet zomaar ingevuld. Boer let op uw ganzen!

Jan Vanwezer
campusdirecteur WZC De Wingerd

Griet Robberechts
algemeen directeur Woonzorgnet-Dijleland

Zorginnovatie, niet zomaar vernieuwen om te vernieuwen

ZORGmagazine stelde 10 vragen aan Griet Robberechts over vernieuwing en technologie in de zorg bij Woonzorgnet-Dijleland

In het mei-nummer van ZORGmagazine peilt de redactie bij 20 leidinggevenden naar de impact van corona in de zorgsector. Hoe zorgden ze ervoor dat het personeel gezond bleef? Wat was de invloed van digitalisering en communicatie? Griet Robberechts gaf tekst en uitleg bij onze eigenzinnige zorgvisie en de aanpak van COVID-19 in De Wingerd, Dijlehof, Keyhof en Ter Meeren. Net op het ogenblik dat de eerste golf achter ons lag en de tweede golf zich stilaan aftekende in Vlaanderen, vielen er 10 nieuwe vragen in de brievenbus voor een vervolgartikel over mogelijke innovatiekansen die de coronacrisis biedt.

Stijn Paemelaere

We onderschrijven de '8 Caring Technology Principles', van het Fonds Daniel Deconinck en de Koning Boudewijnstichting om mee richting te geven aan technologische innovaties in de zorgsector. Overal waar technologie wordt ingezet om de gezondheid, het welzijn en de kwaliteit van leven te verbeteren, passen we deze vuistregels toe.

Waarom is zorginnovatie nodig?

Een vernieuwende aanpak in de zorg is voor ons écht geen doel op zich. Het is wel een noodzakelijk veranderproces dat onze zorgvisie verruimt en de praktijk bijstuurt waar kwaliteitswinst te realiseren is. Het eigen handelen continu in vraag stellen en onszelf motiveren om het steeds beter te willen blijven doen is een must. Innovatie zoals wij het zien, gaat enerzijds om nieuwe, voortschrijdende inzichten en anderzijds om het inzetten van moderne technologie en hulpmiddelen om de kwaliteit van wonen, leven en werken te ondersteunen en te verbeteren.

Welke impact heeft digitale zorg gehad, in het algemeen en specifiek tijdens de coronacrisis?

Digitale zorg en e-Health zijn fantastische concepten in een ideale wereld, maar in de realiteit blijven er nog heel wat technische, vaak financiële hindernissen over. Afgezien daarvan draait zorg nog altijd om interactie tussen levensechte mensen. De informatisering van de administratie en de communicatie met de overheid is al langer een feit. Maar de coronacrisis zorgde inderdaad voor gigantische sprongen voorwaarts op vlak van sociale media en externe communicatie: Zorabots om bewoners met hun familie te helpen Skypen, Teams-overleg, WhatsApp-groepen voor snelle briefings, noem maar op…

Welke innovaties werden geïmplementeerd binnen uw zorgorganisatie als antwoord op vergrijzing/eenzaamheid?

Toen bezoek tijdens de eerste maanden van de coronacrisis niet langer mogelijk was in het woonzorgcentrum, hebben we vooral ingezet op bestaande tools, gratis en voor iedereen beschikbaar, om de communicatie tussen bewoners en hun familie te faciliteren. Dat zal ook in de toekomst een belangrijke meerwaarde blijven. We hebben in die moeilijke periode ook vastgesteld dat een videogesprek niet voor iedereen een alternatief of zelfs een mogelijkheid is. Levensechte ontmoetingen blijven absoluut noodzakelijk om eenzaamheid en sociale ontreddering bij ouderen en hun naasten tegen te gaan.

Zijn er innovaties voor zowel zorggebruikers als zorgverleners binnen uw zorgorganisatie?

De inzet van ICT, waarbij medewerkers de bewoners kunnen opvolgen via mobiele apps, blijft beperkt tot bijvoorbeeld het gebruik van een GPS-spotter die mensen met dementie een stukje autonomie teruggeeft. De digitale revolutie uit zich vooral in communicatiemiddelen en registratie van observaties in de elektronische dossiers. De kwaliteitswinst en de zorgvernieuwing halen we uit onze Innovatieve Arbeidsorganisatie (IAO), een intens proces met responsabilisering en vooral valorisatie van persoonlijke competenties. Die bijzonder ingrijpende aanpassing van onze overlegstructuren en beslissingsorganen maakt (burger-) participatie actief mogelijk in het beleid van de woonzorggroep.

Zijn er duurzame innovaties binnen uw zorgorganisatie?

De laatste jaren hebben we geïnvesteerd in duurzaam en ook in maatschappelijk verantwoord ondernemen, ecologische alternatieven en groenere mobiliteit met de steun van het Vlaams Pendelfonds dat meer werknemers op de fiets wil krijgen. Alle vier de huizen hebben een groene transitie ingezet, maar door hun specifieke locatie in de autoluwe zone van Leuven noteren we de grootste omslag in Dijlehof, waar de collega's van 75% naar nauwelijks nog 25% autoverplaatsingen zijn gegaan.

Bij de vernieuwing van onze huizen maken we samen met de architecten steevast duurzame materiaalkeuzes en is er bijzondere aandacht voor het energetische aspect. Er werden op bijna alle daken van Woonzorgnet-Dijleland fotovoltaïsche installaties geplaatst in samenwerking met lokaal verankerde energiecoöperaties. **ECOob CV** plaatste net voor de eerste lockdown in maart maar liefst 1.000 zonnepanelen op het dak van De Wingerd. **Druifkracht CVSO** legt nog vóór het jaareinde nieuwe 'zonnedaken' aan op de gebouwen van Keyhof in Huldenberg en Ter Meeren in Neerijse, goed voor een stroomproductie van meer dan 225 MWh per jaar. Dat is vergelijkbaar met het jaarlijkse verbruik van 64 gezinnen.

Maken jullie gebruik van steunmaatregelen voor innovatie?

De financiële middelen liggen uieraard niet zomaar voor het rapen. De uitrol van IAO was een uitdagend meerjarenplan waarbij we een beroep konden doen op ondersteuning van het Europees Sociaal Fonds. Die tussenkomst kaderde binnen de projectoproep 'EFS 2014-2020'.De ter beschikking gestelde financiële middelen werden besteed aan procesbegeleiding en advies in de periode van juli 2017 tot december 2018. Ook nu nog loopt er een ESF-opleidingsproject rond 21ste-eeuwse vaardigheden.

Hoe blijft u op de hoogte van de nieuwste mogelijkheden?

Woonzorgnet-Dijleland staat natuurlijk niet alleen in Vlaanderen, maar werkt nauw samen met partnerorganisaties en belangenverenigingen. We zetten de schouders onder Eerstelijnszone Leuven en nemen actief deel aan professionele netwerken die focussen op Kleinschalig Genormaliseerd Wonen.

We onderhouden goede contacten met de academische wereld in binnen- en buitenland, met het bedrijfsleven en vanzelfsprekend ook met het bevoegde Vlaams Agentschap Zorg & Gezondheid.

Is er een specifieke persoon of werkgroep die rond innovatie werkt?

Zorginnovatie is tweerichtingsverkeer bij Woonzorgnet-Dijleland, acute noden en nieuwe ideeën worden tegenwoordig alsmaar vaker *bottom up* aangebracht door medewerkers in de coaching-teams en vanuit de participatieraden. Soms worden ze nog *top down* geïntroduceerd vanuit het beleidsteam en dan ook over de verschillende huizen heen of door het bestuur van de organisatie. Het effect op de kwaliteit van de bewonerszorg en de praktijk op de werkvloer zal echter altijd voortkomen uit de wisselwerking van beide processen in het dubbelsporig overlegmodel.

Coronacrisis zorgt voor gigantische sprongen voorwaarts

Zorginnovatie en -technologie brengen ook risico's met zich mee, o.a. de eigendom van data, informatieveiligheid en zelfs echte dilemma's. Hoe gaat u hiermee om?

De introductie van digitale zorg houdt inderdaad een drempel in voor heel wat ouderen én voor sommige medewerkers. Het zal dus een kwestie zijn om niemand achter te laten op die snelweg waar de sector zich steeds verder op beweegt. Bij de invoering van GDPR (nieuwe privacywet) hebben we conform de Europese regels een 'DPO' aangesteld: **Elif Can**, beleidsmedewerker met een juridische achtergrond, bewaakt continu de gegevensveiligheid en de betrokken bedrijfsprocessen. Er werd bijkomend een stafmedewerker ICT aangeworven. **Karen Derwael** houdt de samenwerking met de verschillende leveranciers in de gaten om de technologische innovaties in goede en betaalbare banen te leiden.

Hoe meet u de ROI op van de geïmplementeerde innovaties binnen uw zorgorganisatie?

Die 'return on investment' van innovatie in de ouderenzorg is vaak erg diffuus en soms duurt het een hele tijd voor het rendement in harde euro's te becijferen valt, soms lukt dat helemaal nooit omdat ingezette verandertrajecten gaandeweg bijgestuurd of zelfs stopgezet worden. De hamvraag daarbij: is dat überhaupt een probleem in een solvabele non-profit organisatie die als enige aandeelhouders de bewoners en hun familie heeft, en waar het kapitaal haar medewerkers en de honderden vrijwilligers zijn?

Eerder gepubliceerd in ZORGmagazine
vakblad voor leidinggevenden in de zorg
Editie oktober 2020

www.zorgmagazine.be

Kracht van burgerparticipatie

Druifkracht CVSO is een coöperatie van burgers die zelf het klimaatprobleem in de hand neemt en de omslag naar groene energie een boost geeft. Iedereen kan coöperant worden en bijdragen aan het terugdringen van het broeikaseffect. Zo deel je ook in de opbrengst van het zonneproject. Maar de lokale verankering van het project en van de participanten geniet de voorkeur en daarom krijgen bewoners, familieleden en medewerkers van Woonzorgnet-Dijleland de kans om een aandeel te kopen. Je wordt al mede-eigenaar van het zonnepark voor amper 250 euro. Bovendien deel je mee het coöperatieve dividend en wie snel intekent geniet nog van een belastingsvoordeel via de *'Tax Shelter'*. Per aandeel komt er via de fiscus ongeveer 114 euro terug zolang het opgehaalde kapitaal van de vennootschap het totaal van 250.000 euro nog niet heeft overschreden.

Meer informatie: www.druifkracht.be/wznd

ESF Europese Unie Vlaanderen is werk

INVESTEERT IN JOUW TOEKOMST

21ste-eeuwse vaardigheden

De Wingerd neemt samen met de andere huizen de handschoen op en engageert zich om talenten en competenties van medewerkers te stimuleren; om hen nieuwe vaardigheden te helpen ontwikkelen. Daartoe tekende Woonzorgnet-Dijleland in voor een projectoproep van het Europees Sociaal Fonds (ESF): 'Opleidingen 21ste-eeuwse vaardigheden'.

Een woonzorgcentrum staat nooit alleen, maar situeert zich binnen de brede samenleving en die gaat soms in een razend tempo vooruit. Sollicatiegesprekken en doktersbezoeken verlopen via videogesprekken met allerhande apps en zelfs kleuters kregen de voorbije maanden online les. De technologische evoluties hebben tijdens de opeenvolgende lockdowns niet stil gestaan en hun effecten zijn vandaag overal aanwezig in het dagelijkse leven. Daarom is het enorm belangrijk dat we iedereen op de werkvloer meekrijgen met die ontwikkelingen, ook degenen die geen lange onderwijsloopbaan of voortgezette studies achter de rug hebben en al vroeg in het arbeidscircuit zijn gestapt.

Digitale geletterdheid wordt onze eerste focus om de continuïteit in de werkorganisatie en de zorg te kunnen garanderen. Informatisering is niet meer weg te denken in een woonzorgcentrum en dus is het voor iedereen noodzakelijk om mee te kunnen. Zowel voor beginners als voor gevorderden zullen we aangepaste bijscholingen aanbieden zodat elke medewerker ten allen tijde over de juiste informatie en bewonersgegevens beschikt wanneer die nog louter digitaal te raadplegen zijn. Daarnaast focussen we op vertrouwen en autonomie zodat alle medewerkers in staat zijn om leiderschap en eigenaarschap op te nemen binnen hun team. Alleen zo kan een multidisciplinair team samenwerken en zelfsturend verantwoordelijkheden opnemen in Kleinschalig Genormaliseerd Wonen.

Deze opleidingstrajecten worden ingericht binnen Woonzorgnet-Dijleland met financiële steun vanuit ESF, Vlaanderen en Europa.

Stijn

Zorgen voor jezelf

Draagkracht van medewerkers in De Wingerd bijzonder groot

Wanneer de statistieken in de eerste helft van oktober exponentieel beginnen stijgen en de tweede COVID-golf ook in Leuven woedt, blokletteren de kranten: 'Zorgpersoneel nu al uitgeput, piek nog lang niet in zicht'.

Na de eerste coronagolf hoopte iedereen op een rustige en zo normaal mogelijke zomer, niets was minder waar. Het bleef ook tijdens de vakantiemaanden door alle veiligheidsmaatregelen en aangepaste bezoekregimes in het woonzorgcentrum alle hens aan dek.

De barometer van De ZorgSamen, een bevraging gecoördineerd door Prof. Kris Vanhaecht (KU Leuven) in opdracht van Zorgnet-ICURO en de Vlaamse Taskforce, peilt bij werknemers in de sector naar de veerkracht, het psychisch welbevinden en de tussentijdse resultaten zijn verontrustend. De helft van alle bevraagden is oververmoeid en heeft last van stress, vier op de tien lijdt aan slaaptekort en een kwart overweegt zelfs om er de brui aan te geven. De impact van de pandemie valt dan ook nauwelijks te overschatten. Als de zomermaanden überhaupt al zorgden voor wat recuperatie, dan is die energie nu bij de meesten al lang weer opgebruikt.

De barometer leert ons dat we in de herfst van 2020 opnieuw zitten op het stressniveau van begin april. De gevolgen voor de algemene kwaliteit van leven zijn significant, zowel voor medewerkers als bewoners, en dat laatste weegt dan ook nog een keer op de zorgverstrekkers want hun dagelijkse inzet is en blijft het welzijn van de bewoners.

Her en der zijn er al nieuwe uitbraken in woonzorgcentra en ook De Wingerd bleef niet helemaal gespaard. De eerste lijn staat al maanden onder druk en dat weegt duidelijk op de collega's. Ze rekenen op samenwerking en steun van uit de maatschappij, dit keer niet met handgeklap of witte lakens, maar wel door allemaal, jong en oud, de geldende maatregelen op te volgen. Bij het samenstellen van deze krant dalen de COVID-cijfers al enkele dagen, maar de curve zit nog veel te hoog.

Zelfs onze zorgverleners met de sterkste schouders hebben nood aan erkenning en soms wat psychosociale ondersteuning. Die zoeken ze het vaakst bij hun partner, onder collega's en vrienden, ook dat blijkt uit de recentste bevraging. De teamcoach of de eigen zorgcoördinator is niet altijd de eerste steun of toeverlaat voor het delen van persoonlijke emoties of bezorgde gedachten. Wie nood heeft aan een diepgaander gesprek, kan al sinds de aanvang van deze crisis bij psychologe **Karen Louwet** terecht voor een persoonlijk gesprek. Feestdagen in mineur stemmen niemand vrolijk, maar de draagkracht in De Wingerd blijkt bijzonder groot en dat willen we graag zo houden.

"Soms zitten we met collega's gewoon samen te huilen"
Axel (24) verpleegkundige uit Roeselare

Dat er in De Wingerd tijdens de briefings of na hun dienst collega's samen zaten en doodop of moedeloos weenden, durven wij vandaag niet te beweren. Net zomin dat het nooit zou zijn gebeurd, want zeker is wel dat het voorbije jaar voor iedereen enorm zwaar is geweest. Het zal, als de crisis eens geweken is, ook hier in huis sporen na hebben gelaten. Er is straks een pre- en een post-coronatijd.

SP

Het luisterende oor van een vertrouwenspersoon

Maria Bragina is preventieadviseur bij Woonzorgnet-Dijleland en biedt meer dan alleen maar advies over gezondheids- en veiligheidsrisico's op de werkvloer.

Voel jij je goed op je werk?
Voel je vaak stress? Ben je uitgeput?
Heb je soms een conflict met een collega?
Lukt het niet om het werk achter te laten?
Misschien voel jij je de laatste tijd niet zo goed in je vel...

Heb je een extra luisterend oor nodig? De deur van de personeelsdienst staat altijd voor jou open. Aarzel niet om contact op te nemen. Maria staat ook voor jou klaar en is een heel goede luisteraar. Ze gaat samen met jou op zoek naar oplossingen om je werksituatie te verbeteren. Een gesprek met haar verloopt steeds in alle vertrouwen en discretie.

Er staan buiten het werk wellicht een heleboel mensen voor je klaar waarmee je een goede band hebt. Een gesprek met familie of vrienden lucht op en geeft weer moed. Lukt het desondanks echt niet, zet dan tijdig de stap naar je huisarts. Die kan jou wellicht ook helpen of tijdig doorverwijzen naar een jobcoach, ondersteuner of indien nodig een externe psycholoog.

Blijf niet met zorgen zitten en neem contact op met onze vertrouwenspersonen
- preventieadviseur: maria.bragina@wznd.be
- psychologe: karen.louwet@wznd.be

#samensterker #zorgenvoorjezelf

Column van Jan Hautekiet

2021 AI NO CORONA ?

Deze keer zou ik muziek moeten kunnen laten horen. Dat komt zo.

Ik wil iets schrijven over hoe we kerst en nieuw in corona zullen doorkomen, en ik denk: dat zal ons wel lukken. We kunnen soms meer dan we denken. In normale tijden durven we wel eens een boompje op te zetten over hoe we opzien tegen 'die dagen', met de obligate gevulde kalkoen, familiebezoek, cadeaustress en ander ongemak. Dat zal nu anders zijn. En anders is op zijn minst toch boeiend.
We moeten nieuwe manieren zoeken om hetzelfde gevoel te creëren.
Het dwingt en helpt ons om een aantal evidenties toch eens in vraag te stellen.
En dan kijk ik even verder dan die dagen tussen kerst en nieuw, naar 2021.
Wat moeten we mekaar wensen?
Zal wel iets met corona te maken hebben, vermoed ik?

En ineens flitst de titel van een liedje van lang geleden door mijn hoofd.
Een onweerstaanbaar bruisend levenslustig liedje. Een oorwurm van de Britse pianist Chas Jankel, waarvan ik de titel altijd geïnterpreteerd heb als: er is geen corrida, geen wedloop dus.
Denk aan de eindejaarscorrida in Leuven, die dit jaar ook wel een keer de beurt zal overslaan.
Maar ik zoek het toch maar eens op. En ik zit er redelijk naast.

Ai No Corrida verwijst naar de Frans-Japanse film 愛のコリーダ, in gewonemensenschrijftaal Ai no Korīda, in gewoon Nederlands 'Het Rijk Der Zinnen'.
Letterlijk vertaald het 'Stierengevecht van de Liefde'.
Dáár is die corrida dus vandaan.
En ja, ik herinner mij veel gedoe over een nogal expliciete en dus controversiële erotische film van Nagisa Oshima.
De tekst van het liedje was een pak braver:
Ai no corrida, that's were I am, you send me there, your dream is my command
Ai no corrida, I find myself, no other thought, just you and nothing else, you and nothing else.

Je kon gewoon niet weerstaan aan de aanstekelijkheid van het liedje, de muziek, de tekst, de uitvoering.
Eén en al geestdrift, plezier, lichtvoetigheid en zinnenprikkeling.
Het is zeker geen liedje dat bij dit seizoen past, maar ja, we hebben toch geen seizoenen meer, dus dat maakt weinig uit. Het is ook van een lichtvoetigheid die vandaag de dag in muziek in het bijzonder en ons leven in het algemeen niet meer even vanzelfsprekend is als het toen was.
Ik herinner me de jaren 70 vooral als een periode waarin alles kon, of toch alles voor mogelijk werd gehouden. Een redelijk zorgeloze tijd, zelfs al was de werkloosheid toen hoog en de toekomst onzeker.
Dat gevoel kan ik met een beetje goede wil terug oproepen, maar het is niet makkelijk.

En plots besef ik nog maar eens hoe groot en belangrijk de rol van muziek is in het alledaagse leven van De Wingerd en zijn bewoners. Er gaat bijna letterlijk geen dag voorbij of er komt wel iemand op de piano spelen in het Grand Café, of er worden liedjes gezongen, of naar muziek geluisterd.
Uitgebreid wetenschappelijk onderzoek heeft al gewezen op de impact van muziek op mensen met dementie en de manier waarop dit de kwaliteit van hun leven kan verbeteren.
Het is intussen wel redelijk onomstotelijk bewezen dat muziek een belangrijke trigger is voor wie worstelt met het geheugen op korte, en soms ook lange termijn. Muziek triggert herinnering, zorgt ervoor dat in de harmonische samenzang van mensen met dementie, hun familie en mantelzorgers, herinneringen terugkomen, de chaos terug orde wordt voor even.
Muziek beluisteren of zelf maken maakt mensen blij en geeft een goed gevoel.

De kunstenorganisatie Koor & Stem heeft daarover een project opgezet, en ik mocht daar onlangs op uitnodiging van de Sociale Innovatiefabriek mee over nadenken. Waarom geen radio maken op basis van die bekende liedjes, en mensen zo de kans geven om rust, schoonheid en warmte te vinden?
Muziek én radio kunnen veel teweegbrengen.

Maar ik hoor u zeggen: er is toch al meer dan genoeg radio? Ja, dat is waar. Maar reguliere radio is gemaakt op de maat van wie nog wel snel kan schakelen van de ene impuls naar de andere en maakt ongewild mensen met dementie misschien onrustig en verward: veel woord, advertenties, nieuws, en muziek die niet noodzakelijk bij hún dagritme past.
En muziek? Er is er zoveel, uit zoveel verschillende bronnen, hoeken en kanten. Een mens zou er keuzestress van krijgen. En stress kunnen we missen.

Daarom kijken we maar beter samen met Koor & Stem uit naar de resultaten van het Radio Me-project van de Universiteit van Plymouth, dat kunstmatige intelligentie gebruikt om live radio op basis van een muziekselectie te personaliseren op maat van de luisteraars. En ook een project als m4dradio van Music For Dementia, waarbij je spraakgestuurd een radio op maat kunt maken. Klinkt nu als toekomstmuziek en science-fiction, maar is binnenkort misschien de normaalste zaak.

We kennen de cijfers: Alzheimer Europe heeft ons voorgerekend dat het aantal mensen met dementie in Europa tegen 2050 zal verdubbelen tot bijna 19 miljoen. We mogen dus niet wachten tot het zover is om oplossingen te zoeken, methodes, middelen te ontwikkelen die ervoor zorgen dat mensen met beginnende of gevorderde dementie toch kunnen blijven communiceren met anderen en dus ook met zichzelf.

In deze tijd waarin fysieke afstand geboden is, en dus onvermijdelijk de sociale contactmomenten onder druk staan, kan muziek een deeltjesversneller zijn. En muziek verpakt in een radiojas? Waarom niet?

Ai no corona
Een gelukkig 2021 !

Jan Hautekiet

Poëzie

VREDE OP AARDE AAN DE MENSEN VAN GOEDE WIL

Tevredenheid: de warme moederschoot
waarin de vrede groeit, veilig geborgen.
Komt zij tekort, dan gaat de vrede dood
en valt de halve mensheid uit de boot.
En wie nog rest, verdrinkt in al zijn zorgen.

Laat het coronaspook ons niet verblinden,
geef aan de liefde liever overwicht:
wie weet wat we nog samen kunnen vinden
dat ons kan helpen om ons te verbinden
zodat we samen komen tot nieuw licht.

We zullen wellicht Kerstmis anders vieren
Wat wensen we elkaar voor 't nieuwe jaar?
Dat de tevredenheid mag zegevieren.
dat ze een bron mag worden van rivieren
van vindingrijke liefde voor elkaar?

RT 2020

In Beeld

Preventieadviseur Maria en brandweerman Tim houden blusoefeningen voor het personeel.

#safetyfirst

Humor heelt. Pater Piet in actie. © Hugo Maris

‘De pastoor? Nondeju!’

Aalmoezenier Piet DEBRUYN brengt humor in het leven van mensen met dementie

Ilse VAN HALST

„Telkens wanneer ik een praatje maak met de mensen met dementie die hier wonen, vragen ze wie ik ben. Steevast antwoord ik: ‘Ik ben mijnheer pastoor’. ‘De pastoor? *Nondeju!*’, riep onlangs iemand. Dat gevoel voor humor is toch fantastisch.”

Priester Piet Debruyn geniet nog na als hij deze sappige anekdote vertelt. Sinds 1987 is hij pastor in het woon- en zorgcentrum De Wingerd in Leuven, dat uitsluitend dementerende mensen opvangt, een engagement dat hij naast zijn baan vrijwillig op zich nam en met liefde voortzet nu hij gepensioneerd is.

„Humor is ontzettend belangrijk in het leven van mensen met dementie. Ik sta open voor de soms goddelijke boodschap die van hen uitgaat. Hun verstand is in gebreke, maar hun gevoel drijft des te meer boven. Humor helpt en heelt. Ooit las ik dat de letters van humor staan voor Hoognodig, Uitlaatklep, Menselijk, Overlevingskans en Relativeren. Ik ervaar dagelijks hoe juist dit is.”

Pater Piet, zoals ze hem in het woon- en zorgcentrum aanspreken, draagt elke zaterdagmiddag de mis op voor de bewoners en hun familie. „Het is een leuke, hartverwarmende bedoening” glimlacht hij. „Er wordt gelachen van binnenuit. Van harte. Hoogtepunt is de vredeswens, een moment vol humor, niet de communie. Toen ik eens de hostie uitdeelde, reageerde een vrouw: ‘Pater Piet, geef dat maar aan de kinderen.’ Fantastisch toch dat ze op zo’n moment aan haar kleinkinderen denkt.”

Meteen benadrukt de aalmoezenier het belang van de familie voor mensen met dementie. Vaak komen ze niet meer op bezoek, omdat ze toch niet herkend worden. „Toch heeft het zin”, benadrukt de priester. „Een bezoek, een praatje, onze mensen genieten er met volle teugen van. In het nu, dat is waar. Want zodra het familielid weg is, is hij vergeten.” Hij vervolgt: „Vaak zorgen we enkel voor mensen met dementie en vergeten we dat zij ons ook iets te leren hebben. Zij hollen niet steeds vooruit, maar genieten van het nu. Ze kunnen niet anders.”

Af en toe houdt Debruyn lezingen over het belang van humor bij dementie. „Voor mij is de diepe grond van humor de barmhartigheid van God. Het is weten en geloven dat ik Gods geliefde kind ben. Dat maakt me sterk en blij. We verschillen allen van hart en gezicht, maar we zijn allemaal Gods kinderen.”

“De pastoor? Nondeju!”, bijdrage uit het archief van Kerk & Leven.

Omwille van afnemende mobiliteit is Pater Piet recent bij ons komen wonen, na een carrière als aalmoezenier en vrijwilliger in ons huis en ook vandaag nog is hij een graag geziene gast bij zijn medebewoners.

PREEKSTOEL

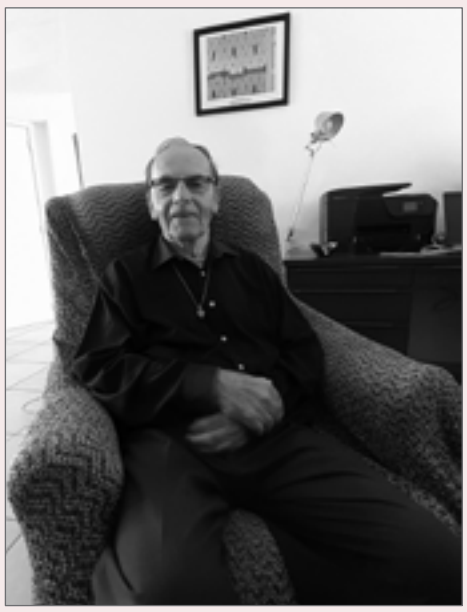

Wie in Bierbeek bij de bakker aan de kerk passeerde, kon er niet naast kijken: ‘appartement te huur’. Ja, je leest het goed. Het appartement van Piet Debruyn staat te huur, schreef Stefaan Callebaut in Kerk & Leven.

Tijdens de tweede golf van de corona-epidemie, op vrijdag 16 oktober 2020, werd mijn preekstoel van Bierbeek naar ‘De Wingerd’ verhuisd. Daar vroeg Henri Meulemans me enkele gegevens in verband met mijn levensloop te noteren. Ziehier wat ik hem schreef.

Op 8 mei 1936 geboren te Zaventem, als derde in een gezin van negen kinderen: 5 meisjes en 4 jongens. De tweede wereldoorlog brak daags na mijn 4de verjaardag uit en de Duitsers vielen België binnen terwijl ik in de kleuterklas van de ‘nonnekensschool’ zat. De drie eerste jaren van het lager deed ik in de gemeenteschool van Zaventem. Door de oorlog veranderde elk leerjaar de locatie van de jongensschool: op ‘den Hoek’, in ‘t gemeentehuis en dan in het atheneum.

IK WORD GEEN PASTOOR!

In het vierde leerjaar kwam ik in het katholiek onderwijs terecht. Tot en met het 7de leerjaar in Zaventem bij ‘de Slabberdoeken’. En daarna trok ik 6 jaar lang met de fiets naar Vilvoorde, waar ik studeerde aan de moderne humaniora van het OLVrouw-college. Waarom geen Grieks-Latijnse? Mijn antwoord: “Ik word geen pastoor!” Toch trad ik - op 18 jaar - binnen in het Seminarie van Mechelen en werd ik 6 jaar later op 8 juli 1961 tot priester gewijd. Mijn eerste plaats was leraar in het St.-Jozefscollege te St.-Pieters-Woluwe. Uiteraard werd ik titularis in ‘de 6de moderne’. Ik gaf wiskunde, geschiedenis, aardrijkskunde, biologie en godsdienst. Amper drie jaar duurde dit liedje! (Mooie liedjes duren niet lang). Tegen mijn goesting kwam ik in de parochiepastoraal terecht. In St.-Joost-ten-Node vroeg men een onderpastoor voor de Vlamingen. Gedurende die zeven lange jaren in Brussel deed ik méér voor Vlaanderen dan voor Christus.
Dan kwamen de jaren op ‘den buiten’. Ik werd ‘kapelaan’, eerst In Rummen en dan in Landen. Ondertussen was ik ook scheidsrechter in het voetbal! Dat was nogal iets: pastoor-arbiter! Ik vond dat tof, ook al kreeg ik vanaf de zijlijn straffe taal naar mijn hoofd geslingerd, zoals ‘blijf in uwe biechtstoel!’ en ‘Ik geef gene frank meer in uw schaal!’.
Van 1982 tot 1987 mocht ik met ons ma op ‘de Bremberg’ in Haasrode gaan wonen, onder de vleugels van E.H. Fons D’Hoogh. Dat waren voor ons moeder de schoonste 5 jaar in haar leven (ze werd 92). Wat mij betreft: ik was een reisduif! Ik ging graag op reis: Californië, Hawaï, Zuid-Afrika, de Filipijnen, Ecuador, het Heilig Land, 51 keer Schotland (waar mijn zus Rachel en Bert - haar Schotse man - woont), elk jaar Zwitserland en/of Oostenrijk om te skiën, de reizen naar vrienden in Frankrijk en in Duitsland en ik ging ook veel wandelen met onze wandelgroep ‘de Kapellekesbaan’.

Priester Fons zorgde ervoor dat ik in de Ziekenhuispastoraal terecht kwam en zo werd ik pastor in de psychiatrie van ‘Salve Mater’ in Lovenjoel én in ‘De Wingerd’, toen nog op de Noormannenstraat in Leuven. Toen Fons deken werd in Bierbeek, vertrok ik met hem en met zuster Gregoria naar de pastorij van deze fijne gemeente. De zieken van Lovenjoel zwierven uit en ik trok met een deel van hen mee naar ‘Salvenbos’ te Heverlee, terwijl ik in die tijd met ‘De Wingerd’ ook mee verhuisde naar het huidig woonzorgcentrum aan de ‘s Hertogenlaan.
Nadat Fons de pastorij verlaten had, ging ik wonen op een appartement in de Dorpsstraat. Ondertussen lag ik tot viermaal toe in het UZ Gasthuisberg (2x hartoperatie, 1x rugoperatie én ‘last but not least’ met ‘bloed in de darmen’). Mijn gezondheid was toen zo erbarmelijk dat ik dacht te sterven. Ik ontving uit de handen van een vriend priester de ziekenzalving. Eenmaal terug op mijn appartement (bijna een jaar geleden, op kerstavond 2019) was het elke dag weer trappen op en af! Daarom moest ik - hoe spijtig ook - Bierbeek verlaten, want ik kon die vele trappen niet meer aan. Nu woon ik veilig en gelukkig in Woning 5 van ‘De Wingerd’.

Pater Piet

IN BEELD: FAMILIERAAD IN CORONATIJDEN

Participatieve dementiezorg blijft altijd hét uitgangspunt, ook als het ons door afstandsregels en quarantaine moeilijk wordt gemaakt. De belangrijkste zorgpartners in onze persoonsgerichte aanpak zijn uiteraard de bewoner in de eerste plaats en daarnaast de betrokken familie en naasten.

De manier waarop we vandaag het virus onder controle proberen te houden is dan ook noodgedwongen een gedeelde verantwoordelijkheid. Luc Jaspers, familielid uit de woningen van zorgcoördinator Antje Proost, professioneel actief in de ICT-sector, nodigde terstond alle mede-familieleden uit voor een online familieraad. We kwamen met teamverantwoordelijken en collega’s coronaproof samen in een zaal van het Grand Café om via Teams te overleggen met alle betrokkenen. Een bijzondere ervaring!

Als er ondanks alle preventiemaatregelen toch nog ergens een besmetting wordt vastgesteld, dan is dat géén nederlaag. Een uitbraak die niet meer onder controle te krijgen is, is dat wel en dat wil natuurlijk iedereen voorkomen. Een warme oproep om de basisregels nog even vol te houden en bij elk bezoek een mondneusmasker te dragen en voldoende afstand te bewaren van andere bewoners en medewerkers.

#participatie #samentegencorona

SP

Huiskrant "(De) Wingerd" blaast 30 kaarsjes uit

Een korte historiek van evenveel jaren vrijwilligerswerk

Gelijk oplopend met de seizoenen verschijnt het krantje van De Wingerd vier maal per jaar, nu reeds dertig jaar: een parelen jubileum. Dat hadden we graag met veel luister en boeiende interviews samen met u, lezers, willen vieren.De omstandigheden waren er, zoals u ondertussen zelf ook weet, helaas helemaal niet naar. Met zoveel jaargangen op de teller moet het aantal medewerkers dat meehielp aan het schrijven, het corrigeren, de lay-out en ook telkens de verzending, aanzienlijk zijn geweest. Mieke Soens, vrijwilligster van het bijna eerste uur blikt samen met hoofdredacteur Paul Coosemans terug op meerdere generaties redactiewerk.

Rudiger De Belie
in de beginjaren van de krant

Hoe begon dit pareltje en hoe evolueerde het in die dertig jaar?

Eind 1990 namen twee ergotherapeuten, onder goedkeurend oog van toenmalig rusthuisdirecteur **Rudiger De Belie**, het initiatief om voor de allereerste maal een bundel artikels en weetjes allerhande uit te geven onder vorm van een boekje dat dienst zou doen als middel tot contact met de familie. Het bleek een schot in de roos en de geboorte van "De Bezelaar" - want zo heette het aanvankelijk – was een feit. De teksten werden geschreven door personeelsleden én door bewoners, eventueel kropen ook familieleden in hun pen. Dat eerste kleine boekje kreeg al gauw een vast stramien: de directeur verzorgde het voorwoord, artikels die iets met dementie te maken hadden vormden de hoofdbrok en Piet schreef een stichtelijk woordje in "De preekstoel". De ergotherapeuten zorgden voor de activiteitenkalender, het relaas van voorbije evenementen en de aankondiging van aankomende feesten werden door gelegenheidsauteurs verzorgd en allerlei grote en kleine nieuwtjes, gesprokkeld in het huis, vervolledigden het geheel.

De vrijwilligers kregen versterking van Lore Hagemans die in de Noormannenstraat de personeelszaken deed op het secretariaat. Het boekje werd van dan af digitaal vorm gegeven en bij ACCO gedrukt op een magazineformaat. Maar Rudiger De Belie had grootsere plannen en nam voor jaargang 2005 tegelijk met de nieuwbouw aan de 's Hertogenlaan ook de huiskrant grondig onder handen. Geïnspireerd door het glanzende tabloidformaat van Zorgspectrum Utrecht in Nederland pakte Rudi zijn net aangeworven ICT-medewerker bij de hand en sprak: "Kijk, Stijn... zo wil ik hier in De Wingerd ook een krant !"

Het schrijven was één ding, maar wie betaalde de kosten?

Vanaf het begin waren er heel wat trouwe abonnees, grotendeels terug te brengen tot familieleden van bewoners; ook nadat hun dierbare gestorven was, bleven deze vaak trouw en vernieuwden jaar na jaar hun abonnement. Anderen sponsorden deze uitgave via een steunabonnement of een heuse gift, ook van leveranciers in ruil voor een vermelding achteraan de krant. Dankzij deze inkomsten bleef het boekje gedurende twintig jaar bedruipend.

Het aantal abonnementen liep op een bepaald moment terug nadat een zeker familielid zelfs Test-aankoop inschakelde omdat de aanrekening bij een opname automatisch op de bewonersfactuur werd gezet. Ongeoorloofde koppelverkoop, oordeelde de consumentenorganisatie. De fiscus tikte de VZW dan ook nog eens op de vingers over de uitgereikte fiscale attesten bij een steunabonnement, voor een kwijting moet het gaan om een gift en daaraan mag geen materiële transactie worden gekoppeld. Een decennium later zien we ons verplicht om jaarlijks weer bedelbrieven te sturen naar de lezers om hen te herinneren aan het overschrijven van 15 euro voor hun huiskrantabonnement.
Bij deze, alvast dankjewel!

Wingerd

Driemaandelijkse huiskrant van het Woon- en Zorgcentrum De Wingerd

In deze editie:

VOORWOORD... 1
ALGEMEEN BELEID 1
CDV / OKU 2
KORTWEGS 2
BOMEN AAN DE TOEKOMST 2
IN BEELD 3
DE VROLIJKE NOOT 4
ACTIVITEITEN 4
Herdenkingsviering 5
TOT DIT MOMENT 6
MEMOrieel 6
PREEKSTOEL 7
De Grote Wingerd-quiz 7
IN DE KIJKER 8
COLOFON 8

VOORWOORD...

De Wingerd is jaren geleden begonnen als een experiment dat zich wou richten naar de opvang van ... vertrijen en dit gedurende drie jaar, tot het einde der werken begin 2009. ... vanuit deze hoedanigheid reeds geabonneerd zijn. Wanneer meerdere familieleden op hun eigen adres

Het krantje werd al door de vorige directie steeds meer als visitekaartje gebruikt. Dat is vandaag nog niet anders en onder campusdirecteur **Jan Vanwezer** groeide het blad steeds verder uit tot een spreekbuis voor de zorgvisie van De Wingerd. En via algemeen directeur **Griet Robberechts** weerklinkt ook de stem van de VZW Woonzorgnet-Dijleland. Daarom draagt de organisatie de laatste jaren bij aan de publicatiekost, wat uiteraard in dankbaarheid wordt aanvaard. Om diezelfde reden wordt de krant trouwens ook al jaren aan heel wat personen en instanties gratis aangeboden.

Hoe komt zo een krantje nu uiteindelijk tot stand?

In de loop van zijn bestaan is 'De Bezelaar' ook enkele malen verveld: zoals alles wat leeft, groeide het formaat van klein naar groter en groot en het onderging een metamorfose van papierbundeltje naar heuse 'De Wingerd'-krant, maar wel op papier van betere kwaliteit; noblesse oblige nietwaar.

Dertig jaar geleden – een eeuwigheid lijkt het wel – werden de teksten met de hand geschreven of met een typmachine uitgetikt en op een papiertje binnengebracht. Die werden overgetypt op stencilpapier, afgedrukt en tot boekjes geniet op het secretariaat. Later werd er met tekstverwerkers en diskettes gewerkt. Deze gingen rechtstreeks naar de drukker, een welkome verbetering voorwaar, met meer professionaliteit en een aanzienlijke tijdwinst als bonus. Vandaag gebeurt zowel het schrijven als de lay-out digitaal en wordt het geheel, kant en klaar op de website gezet waar het duchtig wordt aangeklikt en gelezen. Klaar is kees.

Maar zoals fervente boekenvreters het materiële boek verkiezen boven de digitale versie op een e-reader, opteren nog steeds heel wat lezers voor de papieren versie. Zij willen hun "Wingerd" blaadje kunnen voelen, horen ritselen, de verse inkt en het papier nog kunnen ruiken. Dus wordt ook de papieren oplage nog steeds met veel enthousiasme verzorgd. Daar komt zowaar de traditionele post nog op de proppen. De lading kranten moet afgehaald worden bij de drukkerij, adressen moeten geprint worden en labels geplakt, de vracht moet naar het postsorteercentrum worden gebracht om zo uiteindelijk in de brievenbus van de lezers te belanden.

Paul Coosemans in 2005
met vernieuwde krant

Mieke Soens
vrijwilligers tijdens een Wingerd-quiz

Dertig jaar, niet echt een eeuwigheid natuurlijk, maar de evolutie van aan mekaar geniete vellen papier naar een professioneel tijdschrift, van vervoer naar en van de drukkerij naar een simpele mail met de computer, is best een overweging waard. De ouderen onder ons beseffen dan weer hoeveel er veranderde op relatief korte tijd en hoe wij allen genoopt worden mee te doen, graag of niet.

Hoe gaat het verder evolueren? Het antwoord daarop staat ongetwijfeld in de sterren geschreven maar gelukkig kunnen we dát schrijfwerk nog steeds niet lezen.

Paul C en Mieke S

31ste jaargang in zicht

Een schare wisselende medewerkers en vrijwilligers heeft in het bestaan van deze krant aan 120 edities meegewerkt. Te veel om alle namen op te noemen en het gevaar bestaat dat we daarbij iemand over het hoofd zouden zien. Daarom langs deze weg een warme, heel warme dankjewel. Jullie zijn goud waard, stuk voor stuk!

Namens de redactie en de directie wensen we iedereen zo mooi mogelijke feestdagen en een stevig vaccin toe in het nieuwe jaar.

Nieuwe uitgave

Dementie op jonge leeftijd

Dit boek is een volledige gids voor jonge mensen met dementie, hun familie en hulpverleners die op zoek zijn naar een omvattend beeld bij dementie op jonge leeftijd. Met persoonlijke getuigenissen, concrete tips en een rijkdom aan informatie die helpt bij het herwinnen van de controle over het leven.

€ 25,99

Janssens, A. & de Vugt, M. (reds.) (2020). Dementie op jonge leeftijd. Leuven: LannooCampus.

Annemie Janssens is klinisch psychologe bij Memo. Ze heeft bijna 20 jaar professionele ervaring met dementie op jonge leeftijd: begeleiding van gezinnen en professionals, ontwikkeling van de 'Zorgcirkels Jongdementie', opmaak van beleidsaanbevelingen, etc.

Marjolein de Vugt is hoogleraar psychosociale innovaties bij dementie aan het Maastricht UMC+ en de Universiteit Maastricht, en hoofd van het Alzheimer Centrum Limburg. Ze is o.m. betrokken bij studies, diagnostiek en begeleiding bij dementie op jonge leeftijd.

Bestel het boek online en krijg het coronaproof thuis geleverd !

https://www.dementie.be/memo/jongdementie/boek-jongdementie/

Een aanrader om visie te ontwikkelen

Kris Matuscsak was in een vorig leven zelf nog verpleegkundige in 'De Ranken', de zorgflats van de oude Wingerd, en werkt vandaag als docent en stagebegeleider bij Stfran. de Leuvense HB05 verpleegkundeschool op de nieuwe campus Gasthuisberg. Als één van de eersten las ze het volledig herziene standaardwerk over Jongdementie en beveelt haar studenten aan om het nieuwe boek in huis te halen.

Het is voor verpleegkundigen in opleiding niet alleen een handig werkinstrument om op korte tijd specifieke informatie op te zoeken over de oorzaken van dementie, maar het staat ook boordevol praktische tips voor zorgprofessionals en families van jonge personen met dementie, geordend per hoofdstuk, om samen nog beter op een warme belevingsgerichte manier aan persoonsgerichte zorg te werken.

#zorgcirkels #jongdementie

Heb je het online promofilmpje van Kris al gespot? Hou dan onze sociale media de komende weken in de gaten want ook Thed van Kempen, voorzitter van het Kenniscentrum dementie op jonge leeftijd; heeft een boodschap ingesproken. Net als Lotte Engels, echtgenote van Bart de spring-in-'t-veld die bij de Zorgcirkels Jongdementie een hele poos kind aan huis is geweest. Gudrun Callewaert van ontmoetingshuis Het Ventiel en enkele anderen hebben ondertussen ook al hun argumenten ingesproken waarom iedereen dit nieuwe boek van Annemie en Marjolein zou moeten kopen!

Reacties van lezers

"Ik keek uit naar het boek 'Dementie op jonge leeftijd'. Na maandenlang zoeken naar informatie over jongdementie heb ik eindelijk een boek gevonden dat het onderwerp op een uitgebreide, wetenschappelijke manier behandelt, op een manier die voor elk lezersprofiel begrijpelijk is."

"Het boek geeft concrete gevallen waarin patiënten en families zich kunnen identificeren."

"Als zuster van een persoon met jongdementie, vind ik deze lezing belangrijk voor het begrip en de erkenning van jongdementie. Het boek gaat in op stappen die velen van ons kennen of zullen kennen, en beantwoordt veel vragen. Het geeft ons het gevoel dat we niet de enigen zijn die de ziekte willen identificeren en het als een volksgezondheidskwestie beschouwen vanwege de gevolgen ervan, voor de patiënt, voor de gezinnen en de samenleving. Het slaagt erin om op basis van bevestigde gegevens van professionals en verwijzers een uitgebreid beeld te geven van jongdementie."

"Ik raad het boek aan bij familieleden van mensen met jongdementie, bij alle zorgverleners in verpleeghuizen en dagcentra, maar ook bij huisartsen die hun patiënten waarschijnlijk als eersten zullen begeleiden naar de eerste en waardevolle onderzoeken. En tot slot beveel ik dit boek ten zeerste aan bij alle beleidsmakers in regio's binnen België waar jongdementie nog niet het onderwerp van reflectie en actie is."

Lydie Amici, Brussel

"Ik ben net in het boek begonnen en het is nu al interessant! Ik heb het van dichtbij meegemaakt en wil er graag meer over weten, om misschien zelf ook iets bij te kunnen dragen op dit gebied."

Saskia Saunier

"Net besteld! Waarom? Omdat we nog heel wat kunnen leren op dit gebied."

Henriëtte van der Sluis
Gids WMO bij de Gemeente Dronten

Memo expertisecentrum dementie

Tel: 016/50.29.06
van 9 tot 12 en van 14 tot 17u.
memo@dementie.be
www.dementie.be/memo

Iedereen tegen Kanker

Levensloop Leuven werd omwille van de coronapandemie onmiddellijk met een jaar uitgesteld en staat voorlopig ingepland op zaterdag 29 en zondag 30 mei 2021. De editie 2020 zou een lustrumdeelname worden voor Team Woonzorgnet-Dijleland. Medewerkers en vrijwilligers zouden, daarin logistiek gesteund door hun directies, voor het vijfde jaar op rij de schouders zetten achter dat warme benefiet ten voordele van de Stichting tegen Kanker.

De Wingerd blijft solidair met de Vechters die de levenslopers de voorbije jaren trouw steunden. We blijven trouw aan ons maatschappelijk engagement. Daarom dragen we dit jaar op 15 oktober 2020, de 21ste Dag tegen Kanker, vanuit de directie en Woonzorgnet-Dijleland een centje bij in de plantjesactie van 'Kom op tegen Kanker'. Zo zetten we dan ook nog eens alle medewerkers en vrijwilligers letterlijk in de bloemetjes. Deze azalea's drukken onze enorme waardering uit voor de inspanningen van de voorbije maanden.

Ook wanneer ze zelf in steeds moeilijkere omstandigheden moeten werken en de ouderenzorg steeds meer onder druk staat, zetten onze zorg- en verpleegkundigen, logistiek medewerkers, paramedici, ondertsteunende en administratieve medewerkers, samen met vrijwilligers elke dag hun beste beentje voor. Dankjewel om de beste zorg voor de bewoners te blijven garanderen.

Samen staan we sterker !

Stijn

Bewonersnieuws

We mochten in 2020 en tot het samenstellen van dit winternummer 56 nieuwe bewoners een heel warm welkom bieden: mevr. Haegeman, dhr. Schepers in Woning 1; mevr. De Hertogh in Woning 2; mevr. Caris, dhr. Vangramberen, mevr. Charliers, dhr. Schryvers in Woning 3; mevr. Steensels, mevr. Hanenburg, mevr. Goffin, mevr. Aertssen, mevr. Rondou, dhr. van Wijk, mevr. Van De Voorde, in Woning 4; mevr. Vandenbosch, mevr. Coenen, mevr. Ingelaere in Woning 5; mevr. Verschuren, mevr. Peeters, mevr. Cortoos in Woning 6; mevr. Huyghein Woning 8; mevr. Boon, dhr. Lorent, mevr. Verbeeck in Woning 9; mevr. Cordeel, mevr. Vanheyste in Woning 11; dhr. Bethke, mevr. Leenders, mevr. Verkinderen in Woning 12; mevr. Cuyvers, dhr. Uytterhoeven, dhr. Vandamme, mevr. Boon in Woning 13; mevr. Ruelens, dhr. Schoonjans, mevr. Vanbegin, mevr. De Gauw, mevr. Witvrouw in Woning 14; mevr. Vanstraelen, mevr. Heymans, dhr. Tuinstra in Woning 15; dhr. Vanderbemden, dhr. Callewaert, mevr. Van den Bosch, dhr. Tanghe, mevr. Verbiest, mevr. Christens, mevr. Stallaert in Woning 16; dhr. en mevr. Willems-Pauwels, dhr. en mevr. Vercammen-Didden, dhr. en mevr. Leers-Van Thielen, dhr. en mevr. Devooght-Vandenborn in de Zorgflats.

We namen het afgelopen jaar afscheid van 60 bewoners en deelden in de rouw van de families: Aerts, Benoit, Blervacq, Brants, Buelens, Busschots, Callewaert, Carré, Chalmagne, Charliers, Cornelissen, De Vis, Decime, Degrieck, Delaunoy, Denys, Fake, Feyaerts, Fourneaux, Geeraert, Hanenburg, Hötte, Ingelaere, Janssen, Jossart, Kumps, Lamey, Leurs, Matuscsak, Meeuws, Merckx, Neuhard, Potemans, Rose, Rynaerts, Schoonjans, Sergant, Smets, Somers, Steensels, Stroobants, Tanghe, Van Casteren, Van De Woestijne, Van Der Roost, Van Rysselberghe, van Wijk, Vanbelle, Vandenbempt, Vandenbosch, Vanderbemden, Vandezande, Vangramberen, Vantrappen, Verbeiren, Verbeure, Verbinnen, Verbinnen, Verhoeven, Verhulst, Vermeersch, Vermeiren, Warson en Witters.

Opmerking: de jaartotalen voor 2020 lijken erg harde cijfers die zijn echter niet noodzakelijk covid-gerelateerd; in 2019 noteerden we bv. 73 overlijdens en evenveel opnames, 52 in 2018 en 48 in 2017.

Personeelsnieuws

Amonise is in september gestart als zorgkundige in het kortverblijf en **Karolien** als zorgkundige in het team van zorgcoördinator Nansie. **Mariska** startte in oktober als verpleegkundige in Woning 2. **Kiara** als zorgkundige en Mohamed als logistiek medewerker in het team van zorgcoördinator Antje; Bo versterkt met zorgondersteuning en animatie de werking van het dagcentrum. We zijn continu op zoek naar fijne collega's die samen met ons willen zoeken naar kwaliteit van leven voor bewoners met dementie.

wingerd.info/vacatures

In Beeld

Na 15.000 wafels te hebben gebakken op het oude ijzer kunnen Herman en Marie-Thérèse er dankzij CERA.coop weer tegenaan voor de komende 15 jaar. Dankjewel !

Sponsors

Verzeker ook in 2021 deze uitgave !

Neem contact op met het secretariaat, stort uw sponsorbedrag en bezorg ons het logo van uw firma. Dan nemen we u hier de vier volgende edities op in onze beschermlijst.

DE WINGERD
WOONZORGNET - DIJLELAND

Wingerdstraat 14 - 3000 LEUVEN
T: 016 28 47 90 F: 016 20 44 45
E: wingerd@wznd.be

Centra voor Dagverzorging & Kortverblijf
Thuisondersteunende Diensten
T: 016 28 48 00 E: cathy.sweerts@wznd.be

Kleinschalig Genormaliseerd Wonen
Zorgflats voor echtparen
Sociale Dienst De Wingerd
T: 016 28 47 93 E: brenda.vanespen@wznd.be

Lokaal Dienstencentrum Wijnveld
T: 016 28 49 50 E: liesbet.volders@wznd.be

WOONZORGNET-DIJLELAND VZW
Samen met de woonzorgcentra Ter Meeren in Neerijse, Keyhof in Huldenberg en Dijlehof in Leuven, werkt De Wingerd aan kwaliteitsvolle zorg in deze regio.

[www.woonzorgnet-dijleland.be]

Colofon

Werkten mee aan deze editie:
Catherine Ackermans, Maria Bragina, Paul Coosemans, Astrid De Vleeschauwer, Piet Debruyn, Jan Hautekiet, Annemie Janssens, Sonia Lenaerts, Karen Louwet, Griet Robberechts, Mieke Soens, Rudi Thomassen, Lut Vanaerschot, Margriet Vanvolsem en Jan Vanwezer.

Schrijven voor de huiskrant ?
Contacteer ons, we spreken graag af !

Eindredactie & Grafische vormgeving:
Stijn Paemelaere

T: 016 28 48 00
E: redactie@wingerd.info

Jaarabonnement: € 15,00
Steunabonnement: € 50,00
IBAN: BE69 7343 5622 0078
BIC: KREDBEBB
met vermelding 'Huiskrant Wingerd'